

בית משפט לתביעות קטנות בקריות

י"ט אייר תשע"ז, 15 מאי 2017

ת"ק 16-08-14414 וקנין נ' הלר

תיק חיצוני :

בפני כב' הרשמת הבכירה יונת הברפלד-אברהם

תובע שי וקנין

נגד

נתבע זכי (זכריה) הלר

פסק דין

1

2 התובע הגיש תביעה כספית כנגד הנתבע, ע"ס של 30,000 ₪, מתוקף חוק איסור הפליה במוצרים ,
3 בשירותים ובכניסה למקומות בידור ולמקומות ציבוריים תשס"א 2000 (להלן "החוק").

4

טענות התובע:

5 1. התובע הינו עיתונאי בעל תעודת עיתונאי מטעם לשכת העיתונות הממשלתית ועוסק
6 בעיתונות כצלם וכתב.

7

8 2. התובע מציין בכתב תביעתו כי הינו סובל מהפליה אישית ומתמשכת כנגדו מאת הנתבע,
9 וכי זוהי רק תביעתו הראשונה (בלשון התובע - "תביעת פתיח"). לטענת התובע, בסעיף 1.5
10 לכתב התביעה, התביעה הנוכחית הינה מתוקף חוק איסור הפליה ולא תעסוק במי זכאי
11 לשירות מהנתבע, אלא בהפליה ביחס לשאר הזכאים לשירות, עליהם נמנה התובע
12 כעיתונאי.

13

14 3. התובע מפרט בכתב תביעתו את האירוע בו סבל, לטענתו מהפליה. ביום 26.4.15, קרוב
15 לשעה 01.00, שלח התובע לנתבע הודעה באמצעות וואטסאפ ובה ביקש לאשר ידיעה
16 שהגיעה אליו מגורם שלישי אודות משלחת היוצאת לנפאל וסיקור המאורע. הנתבע לא
17 השיב להודעה זו ולטענתו כבר מסיבה זו, יש לחייב את הנתבע לשלם לתובע כספים,
18 עקב עוגמת נפש, טרחה, הכנת תביעה, בזבוז זמן וכספים. לטענת התובע, הנתבע היה ער
19 באותה שעה, בהתאם לתמונת מסך שצולמה בקבוצת וואטסאפ אחרת.

20

21 4. לטענת התובע, צלמים אחרים הגיעו לאותו סיקור. התובע אישר כי לא ידוע לו כיצד
22 אותם צלמים הגיעו דרך הנתבע לסקר את האירוע, אולם לטענתו, אם אלו הגיעו דרך
23 מערכות עיתונים כגון וואינט וואלה, הרי שמדובר בהפליה על ידי הנתבע היות למי
24 שקיבל הודעה מהנתבע באותו ערב, היה יתרון מקצועי וכלכלי על פני התובע.

25

26 5. התובע טען כי עוד קודם לכן פנה לנתבע ועדכן אותו בדבר היותו עיתונאי וביקש להצטרף
27 לקבוצת הוואטסאפ, אולם גם להודעה זו לא קיבל תשובה.

28

29 6. היות והנתבע לא השיב להודעות התובע, ביום 3.8.16 פנה התובע שוב לנתבע באמצעות
30 דואר אלקטרוני, בהתראה לפני נקיטת הליכים משפטיים תוך דרישת תשובה, מדוע לא

בית משפט לתביעות קטנות בקריות

י"ט אייר תשע"ז, 15 מאי 2017

ת"ק 14414-08-16 וקנין נ' הלר

תיק חיצוני :

נענה להודעותיו הקודמות, זאת עד ליום 6.8.16. גם הודעה זו לא נענתה על ידי הנתבע ולכן הוגשה תביעה זו.

7. לטענת התובע, הינו תובע את הנתבע במסגרת הליך תביעות קטנות, בשל אי מענה להודעותיו, אי צירופיו לקבוצות וואטסאפ ואי מתן הודעה יזומה אודות אירועים המתרחשים במד"א. תביעה זו, כך על פי התובע, הפליה על השתייכות מפלגתית והשקפה, נסמכת, על סעיף 3 לחוק איסור הפליה במוצרים, בשירותים ובכניסה למקומות בידור ולמקומות ציבוריים, תשס"א-2000.

8. האמור לעיל הינו סיכום קצר של טענות התובע. כתב התביעה התפרש על פני 10 עמודים, בנוסף לתגובה לכתב ההגנה שהוגשה, בנוסף לטיעוני התובע בעל פה שהועלו בדיון שהתקיים ביום 8/5/17 במשך שעה ובנוסף לטיעונים בכתב שהוגשו לאחר הדיון, ללא קבלת רשות בית המשפט לכך.

יש מקום להדגיש, כי בשלב מסוים צורף התובע לקבוצת וואטסאפ של מד"א.

טענות הנתבע:

9. הנתבע טען כי דין התביעה להידחות על הסף בגין היעדר עילה והיעדר יריבות אישית בינו לבין התובע.

10. עוד טען הנתבע כי התבססות התובע על חוק הנ"ל שגויה בשל מספר טעמים :

10.1 מד"א אינו גוף שעיסוקו אספקת מידע חדשותי כי אם בהצלת חיים בשגרה ובחירום.

10.2 שירות ציבורי נוגע לציבור בלתי מסוים, אשר התובע אינו נמנה עמו שכן התובע משתייך לציבור מסוים- ציבור הצלמים הפרטיים.

10.3 דרישת הסעיף בחוק היא כי התובע יוכיח אחת מעילות ההפליה המנויות בו, דרישה אשר אינה עומד בה התובע לטענת הנתבע.

10.4 יש לבחון את ההפליה ביחס לקבוצת השוויון עמה נמנה התובע, והתובע לא הוכיח כי אותה קבוצת שוויון מקבלת יחס שונה מהתובע עצמו.

10.5 הנתבע, כדובר מד"א, עובד בכפוף לנהליה של מד"א, שהם לעניין זה- מקבל המידע יהיה מוסמך כעיתונאי העובד במערכת תקשורת כתובה או אלקטרונית, קטגוריה עיתונאית אליה לא משתייך התובע כעיתונאי פרטי. לא ניתן לתבוע את מד"א, או מי מטעמה, בשל נהליה- לפרסם מידע חדשותי לקבוצות עיתונאיים מסוימות.

בית משפט לתביעות קטנות בקריות

י"ט אייר תשע"ז, 15 מאי 2017

ת"ק 16-08-14414 וקנין נ' ה'לר

תיק חיצוני :

11. לאור האמור, טען הנתבע, כי שעה שתביעה כנגד מד"א אינה יכולה להתקיים במקרה הנדון, הרי שבוודאי לא ניתן לתבוע תביעה אישית את העובד מטעמה. עוד הוסיף הנתבע כי לא יעלה על הדעת כי תוגש תביעה כנגד אדם פרטי בשל אי מענה להודעות הוואטסאפ.

הדיון:

12. ביום 8/5/17, כאמור, התקיים דיון בנוכחות הצדדים. יצוין כי לנתבע התלווה עורך דין מטעם מד"א, אשר ישב בספסל האחורי ולא התערב בדיון (מלבד הערות לצדדים כי עליהם לעמוד בעת שהינם פונים לבית המשפט). לאחר שבית המשפט הציע לצדדים הצעת פשרה, ולאחר שהתובע ציין וסיפר לגבי תביעה נוספת שמתנהלת בינו לבין מד"א, התייחס אותו עו"ד לאותה תביעה. היות ואותה תביעה כלל לא מתבררת בפני מותב זה, הודיע מותב זה לצדדים כי לא יעסוק בעובדות נשוא אותה תובענה ובכך הסתיים תפקידו של אותו עורך דין.

13. הדיון התארך זמן רב מהסביר, גם לאור טיעוני הצדדים וגם לאור הצעת הפשרה אותה שקלו הצדדים. למרות פרק הזמן הארוך שהוענק לשמיעת התיק, העלה התובע טרונות לגבי פרק הזמן שניתן לו לחקירות ולשאת את דבריו. טענותיו זכו למענה גם בזמן הדיון אולם היות והתובע בחר להגיש טיעונים בכתב, לאחר הדיון, וללא קבלת רשות מבית המשפט, מצאתי כי יש מקום להתייחס להתנהלותו של התובע גם בפרק זה.

14. התביעה אותה בחר התובע הינה תביעה בבית המשפט לתביעות קטנות. הבחירה באיזה בית משפט להגיש את התביעה נתונה בידי של תובע. אחת ממטרות בית המשפט לתביעות קטנות היא כי תביעת האזרח תישמע במהירות וביעילות האפשרית ולשם כך, ניתן זמן קצוב לשמיעת התיק, כל זאת בנוסף לכתבי הטענות המוגשים על ידי הצדדים.

15. לבית המשפט בתביעות קטנות סמכות נרחבת להחליט האם יחקרו עדים, מהם סדרי הדין הראויים בכל מצב וכפי שקובעת תקנה 9 לתקנות שיפוט בתביעות קטנות "לבית המשפט יהיו הסמכויות הנתונות לבית משפט שלום בעניינים שבסדר דין או שבנוהג, לרבות תשלום שכר בטלה לעדים; אולם רשאי בית המשפט שלא להשתמש בסמכות מסמכויות אלה אם נראה לו הדבר מועיל יותר להכרעה צודקת ומהירה". התובע התעלם לחלוטין מהנחיות והוראות בית המשפט, כאשר חזר שוב ושוב על טענותיו למרות הערות בית המשפט כי אלו כבר צוינו בכתב, וגם כאשר הגיש טיעונים בכתב, ללא קבלת אישור מתאים. טיעונים אלו, דינם להימחק מהתיק, משהוגשו ללא החלטה המאשרת זאת ומבלי שניתנה לנתבע האפשרות להשלים את טיעוניו גם הוא.

בית משפט לתביעות קטנות בקריות

י"ט אייר תשע"ז, 15 מאי 2017

ת"ק 16-08-14414 וקנין נ' הלר

תיק חיצוני:

דיון והכרעה:

16. נטל ההוכחה בהליך בבית המשפט לתביעות קטנות, מוטל, כבבית משפט אזרחי, על התובע. התובע, למרות טענותיו אחרת (למשל טען בדיון כי "איפה ההוכחות של הנתבע. למה הנתבע לא צריך להוכיח?" - פרוטוקול דיון מיום 8.5.17, עמוד 2, שורה 11-12), לא הרים את נטל ההוכחה ולא הוכיח כי היה מקום לתבוע את הנתבע באופן אישי וכי כלל קיימת עילת תביעה על פי החוק עליו הסתמך, גם לא כנגד מד"א.

17. אכן נכון כי בתביעות קטנות בית המשפט רשאי להגמיש את סדרי הדיון, כפי שקובעת תקנה 9 שצוינה לעיל, אולם אין משמעות הדבר כי בית המשפט יתעלם לגמרי מהוראות הדיון והראיות שלפניו. דרישת ההוכחה הינה בבחינת פרוצדורה המוטלת על התובע והינה דרישה מהותית בדרך לעשיית צדק.

18. גם סעיף 6 לחוק בעצמו קובע באופן חד משמעי כי על התובע להוכיח את תביעתו ביחס לס"ק 6(1)-(4). בענייננו התובע לא הוכיח כי ניתן כלל לתבוע את הנתבע על פי החוק, וגם מסיבה זו, דין תביעתו להידחות.

תביעה אישית כנגד עובד ציבור:

19. לאחר שעיינתי בכתב ההגנה שהגיש הנתבע ושמעתי את הנתבע בדיון, מצאתי מקום לקבל את עמדת הנתבע ולדחות את התביעה כנגדו, היות ולא היה מקום להגיש כנגדו מלכתחילה, תביעה אישית.

20. מקובלת עליי גרסתו של הנתבע, לפיה פעל בהתאם לנהלי מד"א. הנתבע, דובר מד"א, פעל בהתאם לנהלים אשר הוגדרו לו על ידי האגודה ולא חרג מהם, ולכן אין מקום לתביעה אישית כנגדו. לו סבר התובע כי נהלי מד"א אינם סבירים, היה עליו לפנות לערכאות המתאימות בתביעה מתאימה ולא בתביעה אישית כנגד אורגן בחברה, שאף לא נטען לפני כי הינו בעל סמכות לקביעת נהלים אלו.

21. כפי שיפורט בהמשך, ממילא מצאתי מקום לדחות את התביעה גם היות ועילתה, חוק איסור הפליה במוצרים, אינו חל במקרה דנן, ולפיכך אין נפקות גם לסעיף 8 לחוק, המתייחס לאדם אחראי בתאגיד.

22. יתרה מכך, גם אם הייתי מקבלת כי קיימת עילה לתביעה כנגד מד"א מכח החוק, הרי שממילא היה מקום לדחות את התביעה כנגד הנתבע, בהתאם לסעיף 7 לפקודת הנזיקין הקובע כי "לא תוגש תובענה נגד עובד ציבור על מעשה שעשה תוך כדי מילוי תפקידו השלטוני כעובד ציבור, המקום אחריות בנזיקין; הוראה זו לא תחול על מעשה כאמור שנעשה בודעין מתוך כוונה לגרום נזק או בשוויון נפש לאפשרות גרימתו במעשה כאמור".

בית משפט לתביעות קטנות בקריות

י"ט אייר תשע"ז, 15 מאי 2017

ת"ק 16-08-14414 וקנין נ' הלר

תיק חיצוני :

23. לא הוכח לפני כי הנתבע ביצע פעולה כלשהי כנגד התובע באופן אישי, במכוון, בזדון או בכל דרך אחרת, אלא כי פעל בהתאם לנהלי מד"א ובשים לב להתנהלותו של התובע מולו, קודם ולאחר משלוח ההודעות נשוא התביעה.

ראה לעניין זה גם (ע"א 1649/09 אברהם פלקס נ' משטרת ישראל (11/08/2014)).

"במסגרת תיקון זה, לא תוגש תובענה נגד עובד ציבור על עוולה נזיקית שביצע תוך כדי מילוי תפקידו השלטוני, אלא אם פעל ביוזעין מתוך כוונה לגרום נזק או בשוויון נפש לאפשרות גרימתו. התכלית המרכזית שעמדה לנגד עיני המחוקק בהענקת החסינות לעובד הציבור מפני תביעות נזיקין, הייתה ליתן מענה להפעלת לחצים בלתי ראויים ולהרתעת יתר של עובד הציבור במילוי תפקידו מחשש לתביעות אישיות שתוגשנה נגדו".

24. תביעה אישית מכוח ס' 8 לחוק אפשרית במידה וישנה עילה נגד התאגיד עצמו- מתוך כך תהא התביעה כנגד עובד התאגיד באופן אישי. במקרן דנן, התובענה שלפניי מכוח ס' 3 לחוק ועל כן, מקום שיש לדחות את התובענה כנגד האגודה בהיעדר עילה, יש לדחות את התובענה כנגד עובד התאגיד מטעמה, כשלוחה. שעה שלא הוכח בפניי כי התנהגותו של הדובר חרגה מנהליה של מד"א, לא מצאתי מקום לתביעה אישית כנגד הנתבע.

עילת התביעה- חוק איסור הפליה במוצרים, בשירותים ובכניסה למקומות בידור ומקומות ציבוריים תשס"א-2000:

25. סעיף 3 לחוק קובע כך-

3. (א) מי שעיסוקו בהספקת מוצר או שירות ציבורי או בהפעלת מקום ציבורי, לא יפלה בהספקת המוצר או השירות הציבורי, במתן הכניסה למקום הציבורי או במתן שירות במקום הציבורי, מחמת גזע, דת או קבוצה דתית, לאום, ארץ מוצא, מין, נטיה מינית, השקפה, השתייכות מפלגתית, גיל, מעמד אישי או הורות". (הדגשה שלי-י.ה.א).

26. בדיקת מהותה ומטרתה של מד"א מעלה כי תפקידה אינו כולל עדכון שוטף במאורעות האגודה. גם טענה לפיה תפקידו של הדובר מוחרג מתפקידי האגודה, ותפקידו לספק מידע כשירות לציבור, אינו נכון. דובר אגודה אינו פועל במנותק מהאגודה או מטרותיה ואינו יכול לפעול אחרת ממטרות אותה אגודה.

27. כדובר מד"א, עיסוקו של הנתבע כעובד האגודה מוגדר עם מטרות האגודה. מקום שבו תפקידה של האגודה היא הצלת חיים, כך גם תפקידם של מי מהאגודה. תפקידו של הדובר אינו יכול לחרוג מנהלי, תפקידי ומטרות האגודה עצמה, מטעמה הוא מדבר. אף על פי שתפקידו של דובר מד"א אינו נמנה עם הצלת חיים פוזיטיבית, כשם שעושה מתנדב או עובד/חובש/רופא מד"א, תפקידו של הדובר כפוף לנהליה של האגודה והשירות הציבורי שהינו נותן, הינו ביחס למטרותיה.

מטרות האגודה על פי חוק מגן דוד אדום, תש"י-1950 הן -
3" (א) למלא את התפקידים של אגודה ארצית, ולהיות לצורך זה שירות עזר לשירות הרפואי של צבא-הגנה לישראל בזמן מלחמה וכן ארגון עזר להגא בשעת התקפה ובעת מצב

בית משפט לתביעות קטנות בקריות

י"ט אייר תשע"ז, 15 מאי 2017

ת"ק 16-08-14414 וקנין נ' הלר

תיק חיצוני:

מיוחד בעורף, כהגדרתם בחוק ההתגוננות האזרחית, התשי"א-1951, ולהתכונן לכך בזמן שלום.

(א1) להיערך לקראת אירוע אסון המוני, כהגדרתו בסעיף 90א לפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971, ולהשתתף בתרגילים לצורך כך.

(ב) לקיים לטובת כלל התושבים שירותי עזרה ראשונה.

(ג) לקיים לטובת כלל התושבים שירות של אגירת דם, פלאסמה ומוצרי לואי שלהם.

(ד) למלא כל תפקיד נוסף שייקבע בתקנות האגודה."

מטרות האגודה בהתאם לס' 49 לתקנון הינן:

"עלפי האמור בסעיף 3(ד) לחוק ומכוח האמור בו, יהיו לאגודה תפקידים נוספים על אלה הקבועים בחוק כדלקמן:

(1) הדרכה בתחומי העזרה הראשונה והרפואה הדחופה בטרם אשפוז;

(2) קיום מערך מתנדבים והכשרתם להגשת עזרה ראשונה, סעד חיים בסיסי

ומתקדם, ובכלל זה נט"ן;

(3) הסעת חולים, יולדות, פינוי נפגעי תאונות ופצועים ופינוי הרוגים

ונפטרים;

(4) הסעה והעברה של רופאים, אחיות וכוחות עזר רפואיים;

(5) קיום מחקר רפואי הנדרש לקידום מטרות האגודה המפורטות בחוק והמאושר בהתאם להוראות כלדין;

(6) אספקת שאריות מנות דם ודגימות דם לצורכי מחקר רפואי מאושר כדין".

28. עיינו הרואות כי תפקידה של מד"א אינו מתן שירות ציבורי בנושאי תקשורת ולכן לא ניתן לטעון כי אי הוספת התובע לקבוצת וואטסאפ או אי מתן מענה להודעה ששלח, הינה הפליה על פי החוק. עיסוקו של הנתבע אינו מענה להודעות עיתונאים עצמאיים בוואטסאפ, כי אם פרסום עצמוני ובחירה מושכלת של חשיפת אירועים כאלו ואחרים בפני כתבים כאלו ואחרים והציבור בכללותו, איני מוצאת כי נמנה הנתבע תחת הגדרת "עיסוק" במובנו של החוק במקרה דנן, כשם שאינה נמנית האגודה עם הגדרת "הספקת שירות ציבורי".

29. בנוסף, מקובלת עליי גרסתו של הנתבע לפיה המידע מפורסם באתר מד"א נגיש לכל, כאשר זהו המרחב הציבורי במקרה דנן בו יש חובה לתת שירות ללא הפליה. עוד ציין הנתבעת כי התובע שוייך לקבוצות וואטסאפ באזור מגוריו, וכן מקבל הודעות באמצעות הביפר והמייל-טענה שלא הכחיש התובע. סבורני כי אפליקציית הוואטסאפ בסלולרי של עובד הציבור אינה בגדר החלל הציבורי במקרה כגון דא ועל כן אין היא נחשבת בגדר הפליה, גם לא מענה להודעת וואטסאפ שנשלחת לאדם פרטי, או ציבורי, באמצע הלילה.

30. עוד לא מצאתי כי התובע כלל הופלה, בהתאם להגדרה קבועה בחוק. על מנת לבחון את היחס השונה שניתן כלפיי התובע יש לבחון תחילה מהי קבוצת השווים אליה הוא

בית משפט לתביעות קטנות בקריות

י"ט אייר תשע"ז, 15 מאי 2017

ת"ק 16-08-14414 וקנין נ' ה'לר

תיק חיצוני :

משתייך, לחילופין מהו ציבור בלתי מסוים, והאם נמנה התובע עם אותו ציבור. הצדדים מסכימים כי נמנה התובע עם ציבור העיתונאים העצמאיים, מכאן שניתן לקבוע את קבוצת השוויון בהתאם לציבור המסוים אליו משתייך. לטענת הצדדים, שייך הוא לקבוצת העיתונאים העצמאיים, ובשל כך אינו מחובר לקבוצות הוואטסאפ הארציות. שעה שכל העיתונאים העצמאיים יחדיו, כשוויים, אינם מחוברים לקבוצות הוואטסאפ, לטענת הנתבע משום שלקבוצות אלו מחוברים העיתונאים הקשורים במערכת תקשורת, וזה בהתאם לנהלי מד"א, הרי שאין התובע שונה מבין קבוצתו, ומכאן שלא חלה הפליה גם במובן הזה.

31. טענת התובע כי מדובר בהפליה מחמת השקפה/ השתייכות פוליטית, כלל לא פורטה ולא הוכחה. התובע לא ציין מהי השקפתו או השתייכותו הפוליטית או כי הנתבע כלל ידע עליה. במקרה דנא לא הוכיח התובע את השקפתו יוצאת הדופן או השתייכותו הפוליטית השונה מזו של אחרים אשר הובילה להפליה מצד הנתבע. כל החרגתו נוגעת לעצם היותו עצמאי ולא עובד מערכת. שעה שלא הוכח כי עיתונאים עצמאיים אחרים קיבלו מידע מהדובר באופן ישיר ופוזיטיבי, לא הוכחה תביעתו גם בנוגע לעניין זה.

32. מטרת החוק עם ייסודו היתה ל" להגן על הנמנים על קבוצות חלשות, מקופחות, שסבלו מהפליה היסטורית, כנגד הפלייתם בשל שייכותם לאותן קבוצות, ובשם הגנה זו ראה לנכון להגביל את חופש העיסוק." (ראה: בר"ע (מחוזי ירושלים) 478/08 ג.י.א.ת. ניהול והשקעות בע"מ נ' ארז מור (פורסם בנבו, 25.09.2008).

33. ניתן ללמוד מדברי ההסבר לחוק מתוך הצעת חוק איסור הפליה במוצרים, בשירותים ובכניסה למקומות בידור ולמקומות ציבוריים (תיקון מס' 2) (חוקת הפליה), התש"ע-2010 (אתר הכנסת) כי מטרת החוק היא " להתמודד עם התופעה החברתית של הפליה במגזר הפרטי, ככל שמדובר במקומות ציבוריים ובשירותים ציבוריים, המיועדים לשימוש של ציבור בלתי מסוים, החיל החוק את החובה לנהוג בשוויון גם במקומות ועל שירותים כאמור. עם זאת, אין רואים כהפליה לפי החוק את אלה: הבחנה הנובעת מאופיו או ממהותו של המקום או השירות..."

34. התובע, לא רק שלא הוכיח כי הופלה אלא אף מנצל את החוק ומטרתו לרעה בהגישו תביעה זו.

35. במהלך הדיון ציין התובע עילת תביעה חלופית של "חוסר צדק" ו"שרירות" אולם מלבד העובדה כי אין מדובר בעילות תביעה על פי חוק, אלא יותר ראייה סובייקטיבית של אדם את המצב הקיים, הרי שגם אם הייתי מקבלת את טענת הנתבע כי מדובר בעילות תביעה, היה מקום לדחות את בקשתו.

36. התובע שלח הודעה לנתבע באמצע הלילה וציפה לקבל תשובה. התובע לא הוכיח כי אדם אחר, עיתונאי או צלם, קיבל תשובה או פניה מהנתבע ביחס לאותו אירוע, הוא אף לא טרח לזמן עדים שיעידו כי הם קיבלו התייחסות מהנתבע לגבי אותו אירוע. התובע זורק טענות לאוויר, עובדות לא מוכחות, סיסמאות, וחוזר שוב ושוב על אותן טענות, מבלי להוכיח ולו טענה אחת מטענותיו. לא מצאתי כי ננקט כנגד התובע חוסר צדק או כי הנתבע נקט בשרירות לב כלפיו ולכן, גם מסיבה זו, תביעתו של התובע תידחה.

בית משפט לתביעות קטנות בקריות

י"ט אייר תשע"ז, 15 מאי 2017

ת"ק 16-08-14414 וקנין נ' הלר

תיק חיצוני :

הערות לסיכום:

37. התובע טען טענות נוספות כגון לעניין האיחור בהגשת כתב הגנה והכנתו על ידי היועץ המשפטי של מד"א. למען הסר ספק, דין התביעה כולה להידחות, על כל טענותיו של הנתבע ודין טענות הנתבע להתקבל במלואן, גם אם לא פורט הדבר במסגרת פסק הדין.

38. אין כל מניעה כי צד ייעזר בשירותי עורך דין לצורך הכנת כתבי טענות, יש מניעה כי אותו צד יקבל החזר כספי מלא עבור אותו סיוע, אם יתקבלו טענותיו, היות ואחרת תיפגע מטרת הליך תביעות קטנות להיות זולה ונגישה לצדדים. כתב ההגנה הוגש קודם לדיון ולא מצאתי כל מניעה לאשר את הגשתו במועד בו הוגש.

39. לאור התנהלות התובע, כפי שפורטה לעיל, ולאור תוצאות פסק הדין, מצאתי מקום לחייב את התובע בהוצאות הנתבע, בסכום של 1,000 ₪, אשר יש בו כדי לשקף את הארכת הדיון יתרת על מידה מצד התובע לרבות הגשת טיעונים בכתב ללא אישור מתאים.

ההוצאות ישולמו לנתבע תוך 30 יום ממועד קבלת פסק הדין.

רשות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 15 יום.

ניתן היום, י"ט אייר תשע"ז, 15 מאי 2017, בהעדר הצדדים.

יונתן הברפלד-אברהם, רשמות בכירה